

Fénysugár

Evangeliumi hitébresztő és hirtelítő folyóirat

Felelős szerkesztő és kiadó: Zulauf Henrik evangélikus lelkész. — Laptulajdonos: Félé evangélikus Diakonissza Egyesület. Kiadóhivatal: Budapest, I., Hidegkúti-út 123/a. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára a „Kis Harang” gyermeklappal együtt: félévre 2 P. 25 fill., többes küldésnél 2 P. Egyes szám ára 20 fill. —

„Ingyen.”

Máté 10:8.

»Ingyen vettétek«, az Isten országáról szóló üzenetet, a betegek gyógyítását, a halottak feltámasztását, az ördögök kiűzését, mindamaz ajándékokat, amelyeket Jézus az égből hozott. Osszátok szét az emberek között, adjátok nékik »ingyen«. Így utasítja a tanítványait, amikor kiküldi őket a munkába. Nem azt akarja, hogy kenyer nélkül dolgozzanak: »Mélto a munkás az ő táplálékára«. De ne gazdagodjanak meg belőle, jutalomra ne várjanak, ahogyan az emberek jutalomra várni szoktak.

Minden más hivatás számíthat jutalomra és a jutalom új munkára serkent. A tanítványok hivatása kell hogy lemondjon a jutalomról. Számukra a világ jutalma nem munkára serkentés, hanem veszedelem. A világ arannyal fizet és Bálám próféta-sága megfulladt az aranyban. A világ megtiszteléssel jutalmaz és e megjutalmazásban már sok szent erő megbénult. A világ szeretettel, hálával is fizet. De bármit adjon is, a tanítványok mindenről tudjanak lemondani és semmit se várjanak. Akkor is dolgozzanak, ha nem fogadják be őket; el ne fáradjanak, ha útjuk mentén nem is nőnek virágok. »Ingyen« adjátok.

Adhatják »ingyen«, mert »ingyen« kapták. Erre emlékezteti őket Jézus küldetésük előtt. Emlékezteti a szüntelen vevés boldog idejére, amíg Vele voltak. Nem őlt választották őt, hanem ő választotta őket. Szegényen és tevélygőn, megterhelt lelkiismerettel, a bűn rabságában találta őket. Ő volt az, aki vérükben fetrengve látván őket így szólt: Éljetek. Ne felejtsek el azt a napot, amelyen bűnbocsánatot nyertek »ingyen«; és ahol bűnbocsánat van, ott élet és üdvösség van. Mindezt megtalálták Nála; napról-napra többet és többet láttak dicsőségéből, és örök életnek beszédét hallották ajkáról. Erre gondoljanak, amikor immár az emberekhez mennek. Szegények voltak s most gazdagok, kegyelemből »ingyen«.

Ahogyan Jézus a tanítványokat találta, úgy találják ők most a világot. Ennek is »ingyen« adjanak, amiképpen »ingyen« vettek. A világnak ugyanúgy szüksége van az ajándékokra, ahogyan nekik szükségük volt rájuk. A világ ugyanúgy a véreben fetreng és sóvárogva várja megváltását. Ha jutalomra gondolnának, beszennyeznék a szolgálatot és akadályoznák a megváltás munkáját. »Nem azt keresem, ami a tietek, hanem titeket magatokat«, írja Pál apostol. Egyedül és kizárólag az a cél, hogy a kötelekek, melyek a lelkeket megkötözik, meglazuljanak, a lelkiismeretek sebei meggyógyuljanak, a szemekről a kötések levéteszenek, hogy Istenüket újra látni tudják. A szolgálta a menyasszonyt a vőlegényhez vezet, aztán félreáll s elvégezte feladatát.

Ez a szolgálat lemondásokban gazdagnak tetszik, de nem az. Miközben »ingyen« adnak, ők maguk állandóan »ingyen« vesznek és így csupán osztogatói a naponként vett kegyelemnek. Magasabb fokon vonatkozik rájuk, amit Arábia királynője Salamon szolgáiról mondott: Boldogok a szolgák, akik naponta előttek állnak.

W. Laible. Fordította Z. H.

Kérjétek Lelket!*

(Folytatás.)

Ha igazán keresztyén életet akarsz élni ott, ahová Isten állított, kérj Szentlelket. Aktív, tevékeny életet vár tőlünk az Ur. Amikor az Ur megéhezett s a fügefán fügét keresett, de csak levelet talált rajta, megátkozta a lát, mert csak levelet talált rajta. Fügefafa vagy te is, testvérem, és hidd el, hogyha az Ur csak levelet talált nálad gyümölcs nélkül, átok alá esik az életed. Mert Ő gyümölcsöt, gyümölcstermo életet kíván tőled. Gyümölcse pedig csak a Szentléleknek van. Meg akarsz békujni embertársaddal? Ki akarod vetni a haragot, a gyűlölködést a szivedből? Testvére akarsz lenni a testvérednek? Térdreborulva kérj Szentlelket! — Igazat akarsz mondani, mert az Ur százszázalékos igazmondást követel tőled? Nem tudsz nem hazug es nem képmutató lenni az Isten Lelke nélkül, azért kérjed! Szeretnél akarsz? Szeretned kell! Nemcsak azt, aki téged szeret, hanem azt is, aki téged nem szeret, aki téged gyűlöl, aki neked kárt okoz. Szeretned kell! De szeretni olyan szeretettel, amely el nem fog s amely mindent elfedez. Nem tudsz. Tudom, hogy nem tudsz, és senki sem tud, csak ha az Isten Lelke van benne. Azért kérjük az Isten Lelkét, hogy tudjunk igazán szeretni! — Nem akarod keresztyeni mások szemében a szálkákat és nem akarod itégetni embertársaidat, hanem inkább magadat megítélni? Csakhamar rá fogsz jönni, hogy erre képtelen vagy az Isten Lelke nélkül, azért kérj Szentlelket! — Imádkozni akarsz? Nem tudsz, csak úgy, ha az Isten Lelke tölt be. Kérj hát Szentlelket! — Az életed, éppen a keresztyén életed sok megpróbáltatást és sok szenvedést hoz rád és neked szenvedned kell, de nem tudsz megállni, csak úgy, ha az Isten Lelke van benned. Nincs keresztyén élet az Isten Lelke nélkül. Azért ha csakugyan keresztyén akarsz lenni a szó igazi értelmében, akkor kérned kell az Isten Lelkét.

Ha Szentlelket akarunk kérni, mert azt megszerezni nem lehet, hanem csak kapni lehet, *kérjük az Isten Lelkét hittel!* (Jakab 1:6-7.) Aki Szentlelket kér, az a legnagyobbat kéri, hát hogyan kapná meg, ha nem hittel kéri. — Kérjük *kitartóan*, *tolakodón* (v. 8). Isten hagyja magát legyőzni kitartó imádság által. — Kérjük *várni-tudással*. Az első tanítványok is várni-tudással kértek. Ők tudták, hogy akkor kapnak, amikor az Ur akarja, és mert ezt tudták, tudtak várni is. Kérjük várni-tudással kísértések és megpróbáltatások dacára is. Az emberek sokszor úgy érzik, hogy hiába kérnek. De nemcsak az mu-

tatja, hogy az Isten Lelke munkálkodik, hogy imé megtelik a szívem teljes békével, hanem az is jele az Isten Szentleke munkálkodásának, hogy rettenetesen fájnak a bűneim és hogy érzem az Isten kezének a verését. Majd hogyha a szántóföld kellőképpen föl van szaggatva: majd hogyha ráhullott az eső és ráhullott a napfény, majd azután terem gyümölcsöt... Kérjünk Istentől Szentlelket, és Ő adni fog. *Az a tapasztalat, hogy adni fog.* Mert aki kér, az mind kap; aki keres, az talál; aki zörget, annak megnyitattik. Hát el lehet azt képzelni, hogy hozzám jön a kisfiam és azt mondja: »Édesapám, éhes vagyok, kérek kenyeret«, és én követ adok néki? Istenhez való viszonyunknál fogva lehetetlen az, hogy Ő ne adjon, ha kérünk.

Azt kétségtelenül meg lehet állapítani, hogy fű a szél, ha azt nem is, hogy honnan és hová fű. *Hogy jelen van az Istennek a Lelke valakinek az életében, azt meg lehet állapítani.* Próbáld megállapítani, hogy a te életedben jelen van-e, és ha nincs, akkor kérjed, hogy jelen legyen, vagy ha jelen van, kérjed, hogy teljesebben legyen jelen. Tudom, hogyha egyetlen egy szívet megragad az Isten Lelke, kiszámíthatatlan az útja. *Egy emberrei* indult el a reformáció. Ha most *egy leányt* hatalmába kerít az Isten Lelke, nem tudjuk, hogy hol fog megállni. Az Isten csodálatosan cselekszik. Ki akarja az az egy leány lenni? Ki akarja mérhetetlen áldások forrásává lenni? És ki nem akar az lenni? — Lehet a tüze vizet önteni és a tűz kialszik. *Az Isten Lelkét meg ne oltátok!* A Szentlélek ellen bűnt ne kövessetek el! Keményen, konokul ellent ne álljatok!

Végezetül hadd álljon előttünk 2-3 ember, akiknek az életében láttam az Isten Lelkét. Egy lelkész magához kérte két hívét, akik engesztelhetetlen gyűlölködéssel gyűlölték egymást. Amikor ott ültek a szobájában, imádkozott. Majd így szólt: Kedves Testvéreim, most felkérhetnélek benneteket arra, hogy mindegyik mondja el a másik elleni panaszát, de én tudom, hogy akkor a szakadék csak mélyülne közöttetek, azért inkább azt kérem, hogy ki-ki mondja el, hogy ő mit vétett a másik ellen. Nehezen ment. De ment. A végén együtt leborultak az Isten előtt. Itt az Isten Szentleke jelen volt. — Olvastam egy bennszülött keresztyénről, akinek meghalt egyetlen gyermeke. Nagyon szerette, de az Ur elszólította. Kicsiny fejfát tett a sirdombjára és arra a fejfára ráíratta, hogy »A halálnak nincsen keze!« Amikor megkérdezték, hogy ezt miért írta oda, azt felelte, hogy az ő gyermeke az Uré volt és ő tudja, hogy ez az ő Ura ki fogja hívni a sírból, mert a halálnak már nincsen keze. Itt is a Szentlélek volt jelen! — Egy fiatal orvos-

* A Fébé leánykonferenciáján elhangzott előadás összefoglalása.

ról tudom, hogy ott ült az édesanyja halálos ágya mellett. Az édesanyja hívó aszszony volt. Órákhosszat beszélt csodálatos reménységéről. A fiának azonban el kellett mennie, mert hivatása elszólitotta. Az édesanya a búcsúzásnál így szólt: »Isten veled, édes fiam; reggel majd viszontlátjuk egymást«. Ejszaka az Ur hazaszólitotta az édesanyját. Amikor reggel a fia hozzáment, megbékélt arccal holtan találta az édesanyját. Akkor leborult az ágya előtt és azt mondta: »Igazad van, édesanyám; az örökkévalóság reggelén viszontlátjuk egymást«. Ebben a halotti szobában az Istennek Lelke volt jelen. — És tudnék még egy édesanyáról beszélni, akinek a betegágya mellett szintén ott állt a fia, akit szintén elszólitott a hivatása, s akik szintén úgy búcsúztak el egymástól: »A viszontlátásra!« Ez a viszontlátás az édesanya koporsója mellett volt. És, hiszem, az örökkévalóságban is lesz. Az az édesanya az én édesanyám volt, és én voltam az a fiú. És tudom, hogy abban a kicsiny falusi házban is ott volt az Isten Lelke!

Kérjétek Istennek Lelkét, hogy soha meg ne haljatok.

Zulauf Henrik

Úgy úgy, nem nem!

Egy édesanya meg akarta tanítani gyermekét az igazmondásra. Elmondta, hogy milyen csúnya a hazudozás és mennyi más bűn is származik belőle. Bátor és nemes gondolkozású emberek nem hazudnak. Gazdag és előkelő ember még inkább vigyázzon arra, hogy ne hazudjék, hogy példát adjon annak, aki nem részeseülhetett gondos nevelésben.

Később az édesanyát telefonon hangversenyre hívták, de ő azzal mentette ki magát, hogy nagyon fáj a feje. Alig hogy kimondta ezeket a szavakat, éles kiáltás hallatszott a szomszéd szobából. Rémülten szaladt át, azt hitte, hogy valami baleset történt. A gyermek a földre borulva kétségbeesetten zokogta: »Az én anyám hazudott!...«

Egy lelkész kisleánya áhitatosan hallgatta édesatyja prédikációját, mely Jézus Krisztus könyörületességéről szólt. »Köntelességünk mindenkit szeretni« — mondotta az apa. A leányka hazatértében találkozott egy piszkos, toprongyos koldusgyerekekkel, akit szeretettel magához ölelt és megcsókolt. A szülők, mivel nagyon féltették gondosan és tisztán felöltöztetett gyermeküket, rémülten húzták el a koldusgyermektől és szemére vetették meggondolatlanságát. Otthon megparancsolták neki, hogy jól mosakodjék meg. Ettől a perctől kezdve a gyermek közömbösen hallgatta édesapja prédikációját, mint valamit, aminek semmi jelentősége sincs az életben, a vallásosság pedig kihalt belőle.

V. H. dt.

Nem beszéd, hanem erő!

Létrehozhatunk-e villanyvilágítást csupán szavak által? Nem! Ehhez erő szükséges. Ahhoz, hogy eredményt, hatást érjünk el, erőre van szükség. Istenben összpontosul az erő. Királyi uralma ezen a világon csak tények által érvényesülhet: az Atya jászolágyba fekteti szent Fiát, kínos keresztalárra adja, feltámasztja a halálból — mindezen a világ nem változtathat. A szó egymagában nem győz meg senkit. De amikor Isten Szentlelkét küldte el, Általa újat munkál: hitet az Igében s Isten-gyermeki életet.

Maradjunk az erőforrásnál! Eljünk bűnbocsánatból, szolgáljunk Krisztus lankadatlan erejével, járjunk hitből-hitbe, ezáltal kapcsolódunk szorosan az erős Istenhez, s így lesz nyilvánvalóvá a mi életünkben Isten királysága.

Kitömött madarak.

Múzeumokban kitömött madarak láthatók. Mindegyiken jelzőtáblácska áll, amelyen magyarul és latinul olvasható a madár neve. A teremben halotti csend van, csupán hetenként egyszer jelenik meg az ör, hogy tollseprűjével leporolja a sok szép halott madarat. — Ime, ez a halott gyülekezet képe újjászületés és Isten Lelke nélkül.

Keller Sámuel

Hulló lomb.

Két gyermek haladt kéz a kézben egy erdőn keresztül. Ősz volt. Szakadatlanul hullott a fáról a lomb hangtalan a földre. A kisebbik, a fiúcska könnyekre fakadt. »Miért sírsz?« — kérdezte az idősebb. »Azért sírok, mert minden levél lehull.« »Azért nem kell sírnod« — vigasztalta a leányka, »most legalább sokkal jobban látjuk az eget«.

Talán a mi életünk fájáról is levelek hullanak le: öröm, titkos reménység, rejtett vágy levelei. Nem azért hullanak-e, hogy jobban lássuk az eget? Csodálkozó, félelemmel teli, türelmetlen »miért«-jeinkre azt feleli az Ur: »Amit én cselekszem, te azt most nem érted, de ezután majd megérted«. Ezután, amikor a kilátás szabad lesz fölébe s az örökkévalóság szelid fénye ránsugároz, ezután majd megértjük.

Ne azzal törődj, hogy a szived megszakad, hanem engedd, hogy az akaratod megtörjön.

Engedelmeskedni a Léleknek, aki már a miénk, vezet a Lélekkel való teljességhez. Aki használja a világosságát, többet kap.

Útmutató a Szentírás olvasásához.

Okt. 16. És. 4:1-5. 1. Ján. 3:19-24. A nagy királynak, aki előtt alattvalói remegve állnak, ölébe simul egy kis gyermek. Milyen bátor! Nem fél a királytól? Nem, mert a gyermeke. Ilyen »bátorságos«, bizalommal teli lehet Isten előtt a mi szívünk, ha mint gyermekei »megtartjuk parancsolatait és azokat cselekedszük, amik kedvesek előtte«. Felséges dolog királyi gyermeknek lenni!

Okt. 17. És. 5:1-8. 1. Ján. 4:1-6. Mesterünk abban adta meg a hamis próféták ismertetőjelét, hogy életük gyümölcseire mutatott: »Gyümölcseikről ismeritek meg őket«. Az Ige most két másik ismertetőjelre utal: 1. A hamis tanító tagadja a megváltást: nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak. 2. A világ szerint beszél és a világ szívesen hallgatja. A bűnt és megváltást hirdető tiszta Evangélium kemény beszéd. De igaz beszéd!

Okt. 18. És. 6:1-13. 1. Ján. 4:7-16. Isten Lelkének gyümölcsei között legelsőnek a szeretetet említi az Ige »szeretet, öröm, békesség«, stb. Megismerik-e rajtunk erről a gyümölcsről, hogy a Szeretetnek a gyermekei vagyunk? Annyi bennünk Isten Lelke, amennyi a szeretet. Isten gyermekei melengető napsugarak... mikörültünk talán mindenki megdermed. Szeressük egymást! Szeressük egymást!

Okt. 19. Péld. 24:14-20. 1. Ján. 4:17-21. Ó előbb szeretett minket! Mindennek ez a titka. Amikor én keresni kezdtem, Ő már régen keresett. Iránta való szeretetem csak vérszegény válasz az Ő végtelen szeretetére. Előbb szeretett, keresztaláig és keresztaláig át szeretett engem. Könél keményebb, jégnél hidegebb a szívem, ha mégse tud szeretni.

Okt. 20. Mt. 18:21-35. Fil. 1:3-11. Luk. 9:57-62. Zsid. 13:1-9. 1. Ján. 5:1-12. Becsületet végig sértő dolog igazmondó embernek szemébe vágni: »Hazudsz«. Még rettenetesebb, amit az Ige mond: Aki nem hisz az Isten Fiában, az Istent teszi hazuggá, a szent, igaz Istennek mondja a szemébe: »Hazudsz!« A hitelenség, kishitűség meghazudtolása Istennek, Isten Igéreteinek. Félelmes bűn.

Okt. 21. Zsolt. 146. 1. Ján. 5:13-21. A hitelenség örök halál, a Krisztusban való hit örök élet. Az Ige határozottan hirdeti a hívőknek: Tudjátok meg, hogy örök életetek van. Van már most. Bizonyosabban, mint a sarjadó vetésében gyönyörködő gazdának aratása.

Okt. 22. Fil. 1:1-11. Hóseás 1:1-9. Ha Isten népe bálványoknak hódol, megszegi a szent frigyét: paráználkodik. Szeretjük azt az Igét: Hú az Isten? Akkor ne hűtlenkedjünk naponta! (A héber nevek jelentése: Szo-Rukhámáh=Nem kegyelmezett. Szo-Ammi=Nem népem.) A hűtlenséggel a kegyelem elvesztése jár.

Okt. 23. Fil. 1:16-26. Hós. 2. Ebben az ószövetségi könyvben elénkáll Isten vég-

telen, mélységes szeretete. Örökre elvethetné hűtlen népét, megérdemelné az a nép. De neki csak az a célja a nyomorúsággal, hogy népe meglássa, Kihez lett hűtlen. Vissza akarja csalogatni, hogy eljegyezze magának örökre. Ó, Isten szeretetének mélysége!

Okt. 24. Fil. 1:27-2, 4. Hós. 3. és 1:10-12. Az Ur várakozik. Várja a megtérés idejét, amikor népe remegve folyamodik Hozzá és az Ő jóságához. Akkor örömmel fordít Ő mindent jóra, az ítéletet kegyelemre (Ammi=Én népem! Rukhámáh=Kegyelembe fogadott!) Ó, ha ilyen jót akar tenni velünk, miért várakoztatjuk az Urat?

Okt. 25. Fil. 2:5-11. Hós. 4:1-10. Dermesztő, hideg tél volt, tavasszal megáradtak a vizek, nyáron késett a napmeleg. Ugy-e, éreztük: »Pere van az Urnak a földnek lakóival, mert nincs igazság és nincsen szeretet és nincsen Istennek ismerete a földön... és egyik vér a másikat éri«. Ugy-e, nekünk prófétál Hóseás?

Okt. 26. Zsolt. 85:9-14. Hós. 5:8-6, 6. Bár ezt is nekünk prófétálná: »Nyomorúságukban keresnek majd engem!« Nyomorúságban nincs hiány. És addig nem lehet reményesség jobb időre, »míg nem« megismerjük, hogy vétkeztünk, mig meg nem keresük az Urat. Jertek, térjünk Hozzá! Csak szeretetet kíván Ő. Nagy dolog? Hiszen ő előbb szeretett minket!

Okt. 27. Mt. 22:15-22. Fil. 3:17-21. Mt. 10:24-33. I. Tim. 4:4-11. Hós. 7:8-16. »Mégsem! Mindennek ellenére sem!« Milyen keserű panasz ez az Urnak ajkán. Hiába minden fenyték, nem keresik az Urat. »Én megszabadítanám őket... és nem kiáltanak hozzám«. Jaj nekünk, ha ez is rólunk van megírva.

Okt. 28. Zsolt. 147. Hós. 8. Nincs megtérés, jöjjön az ítélet. Isten nem csúfoltatik meg. Várt, hosszan túrt, büntetett, hívogatott. Feljajdult a kürt, elhangzik az ítélet: »Megvetette Izrael a jót, kergesse hát az ellenség!«

Okt. 29. Fil. 2:12-18. Hós. 9:10-17. Az Ur megvonja a gyermekáldást. Ítélet ez is. De a próféta nem tud ennél jobbat kívánni (14 vers), mert egy Istentől elfordult népek a gyermekei úgyis halálra, nyomorúságra születnek. Rettenetes dolog lábbal tapodni a kegyelmet és az ítélő Isten kezébe esni!

Okt. 30. Fil. 2:19-30. Hós. 10:9-15. Bizony, ideje az Urat keresnünk. Ha elvávoztunk tőle, ideje visszatérnünk. Ha övéi vagyunk, ideje még teljesebben, még hűségesebben odaadnunk magunkat neki. Ideje, mert súlyos napokat élünk. S olyan jó lenne kegyelem szerint aratni!

Okt. 31. Fil. 3:1-18. Hós. 11. A kegyelem egész érthetetlen, meg nem érdemelt csodája élénk táru itt az Ur szavaiban. Nem az Ur irántunk való szánalmának a fellángolása volt-e, »hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt?« Kegyelem! És okt. 31. Reformáció! Ez is kegyelem. Kegyelem napja van!

T. E. dt.